

Pregătiri de război

Blacks

Cum să îți tulbur propria tăcere
în care te-ai retras fără permis
spre-a împlini o pământească vrere
de a muri țintind la Necuprins?

Când ai ales a cerului magie
să-ți fie-n orizonturi azimut,
Speranța ai trimis-o-n iobăgie
să-și caute cămin de împrumut.

Căci al tau pântec ei i-a fost covată
și am crescut cu ea ca gemănari,
Eu temător, iar ea neînfrică,ă,
Pășit-am spre Lumină solidari.

M-ai legănat cu a iubirii undă
la margine de lume și de vis,
ca un pendul ce-atinge o secundă
să prinda a ei vrajă fără bis.

Din sânul stâng am supt a ta sfințire,
Iar laptele matern ocean mi-a fost
pe care am plutit spre fericire
știind că voi atinge al meu rost.

Din celălalt am supt a ta dorință
ca să mă-nalț departe de abis,
Să-mi fie Adevărul locuință,
iar drumul meu lipsit de compromis.

Cum ești, acum, pitită printre stele,
aș vrea să-ți spun că încă nu sunt lut
pe-al vieții front, străin de bagatele,
căci platoșă mi-a fost al tău sărut.

Doar seara mă dezbracă de putere,
iar liniștea răsună delirant,
Căci îmi lipsește focul din artere
și sfatul tău cu rol de comburant.

Dar îmi îndrept privirea spre înalturi,
spre acel loc în care te-ai pitit.
Pe-al cerului ocean fără de caturi

te regăsesc prin propriul licărit.

Privind etern, cu-a lacrimii durere,
te rog, tacit, cu-al inimii nucleu,
să-mi dai o picătură de putere
din laptele matern, drept panaceu.

Ca să mă scald în tinereasca-i forță,
Să-mi fac din ea ținuta de atac,
Iar albul ei să-mi fie ca o torță
ce lumina-v-a negrul fără leac.